

תָּוִי אָדָם בַּתְּרֵאָה דְכָלָא הָוָה. דְּהָכִי אֶתְחִוִי לְמִיתִי
עַל עֲלֵמָא שְׁלִים.

תְּוִי אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתִיב וְכַל שֵׁיחַ הַשְּׂדֵה טָרָם
יְהִיָּה בְּאֶרֶץ וְכַל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה טָרָם יִצְמַח פִּי
לֹא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְכַל שֵׁיחַ
הַשְּׂדֵה אֵלִין (דף לה ע"א) אֵילָנִין רַבְרַבִּין דְּנִטְעוּ לְבַתַּר
וְהוּוּ זְעִירִין.

תָּא תָּוִי, אָדָם וְחִוְהָ דָא בְּסִטְרָא דְדָא אֶתְבְּרִיאֵי.
מָאִי טַעְמָא לָא אֶתְבְּרִיאֵי אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.
בְּגִין דְּכְתִיב פִּי לֹא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ
וְזוּוּגָא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּתַקּוּנִיהָ בְּדַקָּא יְאוּת. וְכַד
אֶתְתַּקֵּן הָאִי דְלִתְתָא וְאֶתְהַדְרוּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין בְּדִין
אֲשַׁתְּכַח לְעֵילָא.

מְנַלָּן מִן הַמְשָׁפֵן דְּכְתִיב, (שמות מ) הוֹקֵם הַמְשָׁפֵן בְּגִין

לשון הקודש

גְּדוּלִים שְׁנַנְטְעוּ אַחַר כֶּף וְהָיוּ קַטְמִים.
בַּא רְאָה, אָדָם וְחִוְהָ זֶה בְּצַד זֶה נִבְרָאוּ.
מָה הַטַּעַם לֹא נִבְרָאוּ פְּנִים בְּפְנִים? בְּגַלְל
שְׁכַתוּב פִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים עַל
הָאָרֶץ, וְהַזּוּוּג לֹא נִמְצָא בְּתַקּוּנֵנוּ בְּרִאוּי.
וּבְשִׁנְתַּקְנָה זֶה שְׁלֵמְטָה וְחִוְרוֹ לְהִיּוֹת פְּנִים
בְּפְנִים, בֵּן נִמְצָא לְמַעְלָה.

מְנַלָּן לָנוּ? מִן הַמְשָׁפֵן, שְׁכַתוּב (שמות מ)

סְמָךְ. עַד אוֹתָהּ שְׁעָה שְׁכַתוּב לֹא טוּב
הִיּוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעִשֶׂה לוֹ עֵזר בְּנִגְדּוֹ.
בַּא רְאָה, אָדָם אֶתְרוּן הַכֹּל הָיָה, שְׁכַף
רְאוּי לְהַבִּיא שְׁלוֹם עַל הָעוֹלָם.

עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב וְכַל שֵׁיחַ
הַשְּׂדֵה טָרָם יְהִיָּה בְּאֶרֶץ וְכַל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה
טָרָם יִצְמַח פִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים עַל
הָאָרֶץ וְגו'. וְכַל שֵׁיחַ הַשְּׂדֵה – אֵלּוּ עֲצִים

דְּמִשְׁכְּנֵי אֶתְרָא אֶתְקַם עִמֵּיהּ. וְעַד לָא אֶתְקַם לְתַתָּא
 לָא אֶתְקַם לְעִילָא. אוּף הָכָא כִּד אֶתְתְּקַם לְתַתָּא
 אֶתְתְּקַם לְעִילָא. וּבְגִין דְּעַד כְּעֵן לָא אֶתְתְּקַם לְעִילָא
 לָא אֶתְבְּרִיא אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין. וּקְרָא אוּכְח דְּכִתְיִב כִּי
 לָא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ. וּבְגִינֵי כֵךְ וְאָדָם
 אֵין דִּלָּא הוּהּ בְּתַקּוּנֵיהּ.

וְכִד אֲשֶׁתְּלִימַת חוּהּ אֲשֶׁתְּלִים אָדָם. וְקָדָם לָכֵן לָא
 אֲשֶׁתְּלִים. וְרָזָא דָּא דְּעַד כְּעֵן לָא אֵית אֶת
 סְמֵךְ בְּפִרְשָׁתָא. וְאִף עַל גַּב דְּחִבְרִיא אָמְרוּ. אֲבַל
 סְמֵךְ דָּא עֵזֵר. וְדָא עֵזֵר דְּלְעִילָא דְּאֶתְחִדֵּר לְעִילָא
 אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין דְּכִר וְנוֹקְבָא. אֲסִתְמַךְ דָּא לְקַבֵּל דָּא
 וְדָאִי. (תהלים קיא) סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִים בְּאֶמֶת
 וַיִּשְׂר. סְמוּכִים, דָּא דְּכִר וְנוֹקְבָא דְּאֵנוּן סְמוּכִים בְּחֻדָּא
 (נ"א דְּאֵנוּן סְמוּכִים עוֹלָם תַּתְּמָא בְּעוֹלָם עֲלָאָה דְּעַד לָא אֶתְתְּקַם עוֹלָם תַּתְּמָא לָא אֶתְתְּקַם

לשון הקודש

לָכֵן לָא נִשְׁלַם. וְזוּה הַסּוּד שְׁעַד עֲכָשׁוּ אֵין
 אוּת סְמֵךְ בְּפִרְשָׁה, וְאִף עַל גַּב
 שְׁחִבְרִים אָמְרוּ, אֲבַל סְמֵךְ זֶה עֵזֵר, וְזוּה
 עֵזֵר שְׁלַמְעֵלָה שְׁחִזֵּר לְמַעְלָה פְּנִים בְּפְנִים
 זָכַר וְנִקְבָּה, נִסְמָךְ זֶה כְּנֻגַד זֶה בְּדָאִי,
 (תהלים קיא) סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִים
 בְּאֶמֶת וַיִּשְׂר. סְמוּכִים - זֶה זָכַר וְנִקְבָּה
 שְׁהֵם סְמוּכִים בְּאֶחָד וְנִי' שְׁהֵם סְמוּכִים עוֹלָם
 תַּתְּתוֹן בְּעוֹלָם עֲלִיוֹן, שְׁעַד שְׁלָא נִתְקַן הָעוֹלָם

הוּקַם הַמִּשְׁכָּן, הַיּוֹת שְׁמִשְׁכְּנֵי אֶתְרֵי הוּקַם
 עִמּוֹ. וְעַד שְׁלָא הוּקַם לְמַטָּה, לָא הוּקַם
 לְמַעְלָה. גַּם כָּאן בְּשִׁהוּקַם לְמַטָּה, הוּקַם
 לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם שְׁעַד עֲכָשׁוּ לָא הִתְתְּקַם
 לְמַעְלָה, לָא נִבְרָאוּ פְּנִים בְּפְנִים, וְהַפְּסוּק
 מוּכְיָה, שְׁכַתּוּב כִּי לָא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים
 עַל הָאָרֶץ. וּמִשׁוּם כֵּךְ וְאָדָם אֵין, שְׁלָא
 הִיָּה בְּתַקּוּנּוּ.

וּבְשִׁנְשִׁלְמָה חוּהּ, נִשְׁלַם אָדָם, וְקָדָם

ההוא עולם דקאמרון) (האי עולם דקא אמרון תליא בעולם דלממא וכד לא אתתקן עולם דלממא לא אתתקן ההוא עולם דקא אמרון).

**כִּי לֹא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ. דְּהָא דָּא
בְּדָא סְמוּד. וְעוֹלָם דָּא תִּתְּאָה כִּד אֶתְתַּקֵּן
וְאֶתְהַדְרוּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין וְאֶתְתַּקְּנוּ אֶשְׁתַּכַּח סְמוּד
לְעִילָא. דְּהָא מִקְדַּמַּת דְּנָא לֹא הָוָה עוּבְדָא בְּתַקוּנָא
(נ"א עולם בתיקונייה) בְּגִין דְּלֹא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ
וְדָא בְּדָא תְּלִיָא.**

**מַה בְּתִיב בְּתֵרִיָּה וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ דָּא תַקוּנָא
דְּלִתְתָּא לְבַתָּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה.
וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ דָּא תִּיאוּבְתָא דְּנוֹקְבָא לְגַבֵּי
דְּכוּרָא. דְּבַר אַחַר מָאִי מַעְמָא לֹא הִמְטִיר בְּגִין דְּלֹא
אֶשְׁתַּכַּח תַּקוּנָא דִּיעֲלָה מִן הָאָרֶץ. וְעַל דָּא מִן אַרְעָא
תִּתְּאָה אֶתְעַר עוּבְדָא לְעִילָא.**

לשון הקודש

הָאָרֶץ, וְזֶה בְּזוּה תְּלוּוִיִּים.
מה כתוב אחריו? ואד יעלה מן הארץ,
זו תקון שלמטה. אחר כך, והשקה את
כל פני האדמה. ואד יעלה מן הארץ – זו
השתוקקות הנקבה לזכר. דבר אחר, מה
הטעם לא המטיר? בגלל שלא נמצא
תקון שיעלה מן הארץ. ועל זה מן הארץ
התחתונה התעורר מעשה למעלה.

שלמטה, לא נתקן אותו העולם שאמרנו והעולם
הזה שאמרנו תלוי בעולם שלמטה, וכשלא נתקן
עולם שלמטה, לא נתקן אותו עולם שאמרנו.
כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ,
שהרי זה בזה סמוך. ועולם זה התחתון,
בשנתקנו וחרו להיות פנים בפנים
ונתקנו, נמצא סמוך למעלה, שהרי מקדם
לכן לא היה המעשה בתקון ונ"א עולם
בתקונו, משום שלא המטיר ה' אלהים על

תָּא חַוִּי, תִּנָּא סָלִיק מִן אֶרְעָא בְּקִדְמִיתָא. וְעִנָּא
 אֶתְעַר. וְכֹלָא אֶתְחַבֵּר לְבִתְרָ דָּא בְּדָא. כְּנֻוּנָא
 דָּא תִּנָּא דְקִרְבְּנָא אֶתְעַר מִתְּפָא וְעִבִיד שְׁלִימוֹ
 לְעִילָא וְאֶתְחַבֵּר כֹּלָא דָּא בְּדָא וְאֶשְׁתְּלִימוֹ כְּנֻוּנָא דָּא
 לְעִילָא. אֶתְעֲרוּתָא שְׂרִי מִתְּפָא וְלְבִתְרָ אֶשְׁתְּלִים כֹּלָא.
 וְאַלְמָלָא דְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל שְׂרִיא בְּאֶתְעֲרוּתָא
 בְּקִדְמִיתָא, לָא אֶתְעַר לְקַבְּלָהּ הַהוּא דְלְעִילָא.
 וּבְתִיאֻבְתָּא דְלִתְתָּא אֶשְׁתְּלִים לְעִילָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר אֲמַאי כְּתִיב וְעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן
 וְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע. עַץ הַחַיִּים הָא תְּנִינָן
 דְּמַהֲלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאָה שָׁנִין הָוָה. וְכֹל מִיּוֹמֵי דְבְּרָאשִׁית
 מִתְּפַלְגִין תְּחֻתָּוֵי. עַץ הַחַיִּים בְּמַצִּיעוֹת דְּגִנְתָּא מִמָּשׁ
 וְהוּא נָטִיל כֹּל מִיּוֹמֵי דְבְּרָאשִׁית וּמִתְּפַלְגִין תְּחֻתָּוֵי.

לשון הקודש

יתעורר בנגדה אותו שלמעלה.
 ובהשתוקקות שלמטה נשלם למעלה.
 רבי אבא אמר, למה כתוב ועץ החיים
 בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע? עץ החיים
 הרי שנינו שמהלך חמש מאות שנים
 היה, וכל מימי בראשית נחלקים תחתיו.
 עץ החיים ממש באמצע הגן, והוא לוקח
 כל מימי בראשית ונחלקים תחתיו.

בא ראה, עשן עולה מן הארץ בהתחלה
 וענן מתעורר, והכל מתחבר אחר כך זה
 בזה. כמו זה עשן הקרבן מתעורר
 מלמטה ועושה שלמות למעלה, ומתחבר
 הכל זה בזה, ונשלמים כמו זה למעלה.
 התעוררות מתחילה מלמטה, ואחר כך
 הכל נשלם. ואלמלא שכנסת ישראל
 מתחילה בהתעוררות בהתחלה, לא

דְהָא הֵהוּא נָהָר דְנָגִיד וְנָפִיק הוּא שְׂרִיא עַל הַהוּא
 גְּנָתָא וְעֵייל בִּיה וּמַתְמָן מַתְפַּלְגִין מִנָּא לְכַמָּה
 סְטָרִין. וְנָטִיל כֹּלָּא הֵהוּא גְּנָתָא. וּלְבַתָּר נָפְקִי מִינָהּ
 וּמַתְפַּלְגִין לְכַמָּה נַחְלִין לְתַתָּא כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (תהלים
 קד) יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדֵי. כְּמָה דְנָפְקוֹן מַחֲהוּא עֲלֵמָּא
 עֲלָאָה וְאַשְׁקִי לְאַנּוֹן טוּרִין עֲלֵאִין דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכִיָּא.
 לְבַתָּר כְּד מָטָאן לְעֵץ הַחַיִּים מַתְפַּלְגִין תְּחוּתוֹי בְּכָל
 סְטָר כְּפּוּם אֲרַחוּי.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִמְאִי אֲקָרִי הָכִי. דְהָא עֵץ
 דָּא לָאו אִיהוּ בְּאַמְצַעִיתָא. אֲבָל עֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע מָאִי הוּא. אֵלָּא בְּגִין דְיִנְקָא מַתְרִין סְטָרִין
 וַיִּדַע לֹון כְּמָאן דְיִנְיֵק מַתְקָא וּמְרִירָא. וּבְגִין דְיִנְקָא
 מַתְרִין סְטָרִין וַיִּדַע לֹון וְשְׂרִיא בְּגִוּוּיָהּוּ אֲקָרִי הָכִי
 טוֹב וְרַע. וְכָל אֲנּוֹן נְטִיעֵין שְׂרִיין עֲלֵיָהּוּ.

לשון הקודש

תחתיו בכל צד כפי דרכו.
 וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע – לְמָה נִקְרָא כֵּן,
 שְׂהַרֵי עֵץ זֶה אֵינוֹ בְּאַמְצַע? אֲבָל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע מֵהוּ? אֵלָּא בְּגַלְל שְׁיוֹנֵק
 מִשְׁנֵי צַדִּים וַיִּדַע אֹתָם כְּמִי שְׁיוֹנֵק
 מִתּוֹק וּמֵר, וּבְגַלְל שְׁיוֹנֵק מִשְׁנֵי צַדִּים
 וַיִּדַע אֹתָם וְשׁוּרָה בְּתוֹכָם נִקְרָא כֵּן טוֹב
 וְרַע. וְכָל אֹתָם נְטִיעוֹת שׁוּרִים עֲלֵיהֶם.

שְׂהַרֵי אֹתוֹ נָהָר (בִּינָה) שְׁשׁוּפַע וַיּוֹצֵא,
 הוּא שׁוּרָה עַל אֹתוֹ הִגֵּן וּנְכַסֵּם בּוֹ, וּמִשְׁם
 נַחְלָקִים הַמִּים לְכַמָּה צַדִּים. וְאֹתוֹ הִגֵּן
 לִקְרַת הַכֹּל, וְאַחַר כֵּן יוֹצֵאִים מִמֶּנָּה
 וְנַחְלָקִים לְכַמָּה נַחְלִים לְמַטָּה, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמֵר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדֵי. כְּמוֹ
 שְׁיוֹצֵאִים מֵאֹתוֹ עוֹלָם עֲלִיּוֹן וּמִשְׁקָה אֵת
 אֹתָם הָרִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁל אֲפְרָסְמוֹן זָךְ.
 אַחַר כֵּן בְּשִׁמְגִיעִים לְעֵץ הַחַיִּים, נַחְלָקִים

וּבִיָּה אֲחִידָן נְטִיעֵין אֲחֵרֵנִין עֲלָאִין וְאַנּוּן אֶקְרוּן
 אַרְזֵי לְבָנוֹן. מָאן אַנּוּן אַרְזֵי לְבָנוֹן. אַנּוּן שִׁית
 יוֹמִין עֲלָאִין שִׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית דְּקֶאֱמָרֵן. אַרְזֵי לְבָנוֹן
 אֲשֶׁר נָטַע. נְטִיעוֹת וְדָאֵי דְאֶתְקִימוּ לְבַתָּר. מִכָּאן
 וְלִהְלָאָה סִמְךָ מָאֵי הִיא וַיִּסְגֹּר בְּשָׂר תַּחֲתָנָה. בְּסִטְרוֹי
 הָוָה. וְהָוָה דָּא בְּסִטְרוֹי דְדָא. וְדָאֵי עֶקְרֵן קְדִשָׁא בְּרִיד
 הוּא וְשִׁתִּיל ^(דף לה ע"ב) לֹון בְּאַתֵּר אַחְרָא וְאֶתְהַדְרוּ אַנְפִּין
 בְּאַנְפִּין לְקִיּוּמָא. כְּגִוּוּנָא דָּא סְמִיכָן עֲלִמִין. עֶקְרֵן
 קְדִשָׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁתִּיל לֹון בְּאַתֵּר אַחְרָא וְאֶתְקִימוּ
 בְּקִיּוּמָא שְׁלִים.

וְאָמַר רַבִּי אַבָּא מְנַלֵּן דְּאָדָם וְחָוָה נְטִיעֵין הָווּ.
 דְּכַתִּיב, ^(ישעיה ס) יִצַּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי
 לְהַתְּפָאֵר. מַעֲשֵׂה יָדַי דִּיִּיקָא. דְּלָא אֲשַׁתְּדְּלוּ בְּהוֹן
 בְּרִיִּין אַחֲרֵנִין. וְכַתִּיב, ^(ישעיה יז) בְּיוֹם נִטְעַדְתָּ שְׁשֻׁגִי

לשון הקודש

בְּפָנִים לְקִיּוּם. כְּמוֹ זֶה סְמוּכִים הַעוֹלָמוֹת.
 עֶקֶר אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁתִּיל
 אוֹתָם בְּמָקוֹם אַחֵר וְהִתְקִימוּ בְּקִיּוּם שְׁלֵם.
 וְאָמַר רַבִּי אַבָּא, מִנֵּין לָנוּ שְׂאָדָם וְחָוָה
 הָיוּ נְטוּעִים? שְׁכַתוּב ^(ישעיה ס) יִצַּר מִטְּעֵי
 מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר. דְּיִקָּא מַעֲשֵׂה יָדַי,
 שְׁלָא הִשְׁתְּדְּלוּ בְּהֵם בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת,
 וְכַתוּב ^(שם יז) בְּיוֹם נִטְעַדְתָּ שְׁשֻׁגִי.
 שְׂבָאוֹתוֹ יוֹם שְׁנַנְטְעוּ בְּעוֹלָם, סְרַחוּ.

וְכֹו אַחֲזִימִים נְטִיעוֹת אַחֲרוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
 וְהֵם נִקְרְאִים אַרְזֵי הַלְבָנוֹן. מִי הֵם אַרְזֵי
 לְבָנוֹן? אוֹתָם שִׁשָּׁה יָמִים עֲלִיוֹנִים, שִׁשֶּׁת
 יָמֵי בְּרֵאשִׁית שְׂאֵמְרָנוּ. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
 נָטַע, נְטִיעוֹת וְדָאֵי שֶׁהִתְקִימוּ אַחֵר כְּדִ.
 מִכָּאן וְלִהְלָאָה סִמְךָ. מַהִי וַיִּסְגֹּר בְּשָׂר
 תַּחֲתָנָה? בְּצֵדוֹ הִיָּתָה, וְהָיָה זֶה בְּצֵד זֶה.
 וְדָאֵי עֶקֶר אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁתִּיל
 אוֹתָם בְּמָקוֹם אַחֵר, וְחִזְרוּ לְהִיּוֹת פָּנִים

דְּבַהֲהוּא יוֹמָא דְּאַתְנַטְעוּ בְּעֵלְמָא סְרַחוּ. תַּנְן הַנְּטִיעוֹת
בְּקַרְנֵי חֲנֻבִים הוּוּ וְנַהוּרָא דְּלַחוּן דְּקִיק וְלֹא הוּוּ
נְהַרִין. פִּינּוּן דְּאַתְנַטְעוּ וְאַתְתַּקְנוּ. אַתְרַבִּיאוּ בְּנַהוּרָא
וְאַקְרוּן אַרְזֵי לְבַנּוּן. וְאַדָּם וְחַוָּה עַד דְּאַתְנַטְעוּ לָא
אַתְרַבִּיאוּ בְּנַהוּרָא וְלֹא סְלִיקוּ רִיחָא וְדָאי. אַתְעַקְרוּ
וְאַשְׁתִּילוּ וְאַתְתַּקְנוּ כְּדָקָא יְאוּת:

וַיְצַו יי אֱלֹהִים. הָא תַּנִּינָן לִית צִו אֱלָא עֲבוּדָה
זָרָה. יי זו בְּרַבַּת הַשֵּׁם. אֱלֹהִים אֵלּוּ הַדִּינִין.
עַל הָאָדָם זֶה שְׁפִיכוֹת דְּמִים. לֵאמֹר זֶה גְלוּי עֲרִיזוֹת.
מִכָּל עֵץ הַגֵּן וְלֹא גִזַּל. אֲכַל תֹּאכֵל וְלֹא אֶבֶר מִן
הַחַי וְשִׁפּוֹר.

מִכָּל עֵץ הַגֵּן אֲכַל תֹּאכֵל. דְּשִׁרְיָא לִיה פְּלֵא
דְּלִיכְלִינְהוּ בְּיַחוּדָא. דְּהָא תַּזִּינָן אֲבָרָהֶם אֲכַל,
וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב וְכָל נְבִיאִים אֲכָלוּ וְחַיּוּ. אֲבָל אֵילָנָא דָא

לשון הקודש

– אלו הדינים. על האדם – זו שפיכת
דמים. לאמר – זו גלוּי עריות. מכל עץ
הגן – ולא גזל. אכל תאכל – ולא אבר
מן החי ונִפְהָ.

מכל עץ הגן אכל תאכל – ששתיר לו
הכל לאכלם יחד. שְׁהַרִי רֵאִינוּ אֲבָרָהֶם
אכל, וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב וְכָל הַנְּבִיאִים אֲכָלוּ
וְחַיּוּ. אֲבָל עֵץ זֶה, עֵץ הַמּוֹת הוּא וְכִמוֹ

שנינו, הַנְּטִיעוֹת הֵיוּ בְּקַרְנֵי חֲנֻבִים וְאוּרָם
דְּקִיק וְלֹא הֵיוּ מְאִירִים. פִּינּוּן שְׁנַנְטְעוּ
וְנַתְקִנוּ, הַתְרַבּוּ בְּאוּר וְנִקְרְאוּ אַרְזֵי
לְבַנּוּן. וְאַדָּם וְחַוָּה עַד שְׁנַנְטְעוּ, לֹא
הַתְרַבּוּ בְּאוּר וְלֹא הָעֵלוּ רִיחַ בְּדָאי.
נְעַקְרוּ וְנִשְׁתִּילוּ וְנַתְקִנוּ כְּרָאוּי.

וַיְצַו ה' אֱלֹהִים. הָרִי שְׁנִינּוּ, אֵין צִו אֱלָא
עֲבוּדָה זָרָה. ה' – זו בְּרַבַּת הַשֵּׁם. אֱלֹהִים